

GÁL LÁSZLÓ:

NEM VAGY EGYMAGADBAN

Ötszázezer kalapácsról, egymillió reszelőről,
kétmillió esztergáról, hárommillió kaszáról —
százmillió munkáskézről, százmillió munkásnépről:
lakatosról és kovácsról, kisinásról és segédről,
földművesről, kisparasztról;
a hidakról,
új utakról, vasutakról;
új ütemű iskolákról, piros kendős kisdíákról
szól a dal!

Lépcső dobban. A hegyekben
reppant új alagút robban.
Égő élet éget, s éled
televényben és homokban.
bővizű ér a hegyekből
csupavirág rétre csobban!

Ne tétovázz tegnapokban, üszkös tegnapi romokban:
higyj a napban, új napokban, holnapokban,
holnapi, új önmagadban!

Ötszázezer émelegőről, ötszázezer tévelygőről,
foghíjas kerítés mellett, foghíja suttcgókról,
árcm-bákom agyúakról, szánom-bánom fejüekről,
fajmileszmost ijedőkről, kétfityókás bölcselőkről,
cérnahangú poétákról, tátott torku ködnyelőköről,
henyijőkről,
málészájú fecsegőkről;
ájtatos szemicrgatókról, csuhajező legénykékről .
szól a dal!

Papucs csoszog a sarokban,
langyos lé csapból kicsobbban,
nyál csurran a szájaszélen,
hökkenő szemcilla rebben,
miértöttem nyári szeelő
acatra, kacatra lebben!

Üszkös, tegnapi romokban, fárosz-lényű iáklya lobban, —
felgyűjtja a közönverdőt! — Higyj a napban,
higyj magadban sokkal jobban!

Ezer büszke indulásról, százerenyi akarásról,
százmillió érkezésről: szúról, szóról, szívárványról, —
dagadó munkászemről, világváró munkásvágyról,
a betűknek új ízéről, égőlelő új ígéről,
mircénapos új csodákról, csejacsengő muzsikáról,
új nótákról.

mindent tudó ezer könyvről,
 újjamatú, új életről, világépítő munkáról
 szól a dal!

Vihar készül a hegyekben,
 roppant tegnapiák kődölnek, —
 savósápadt sivatagok
 kivirulnak, kizöldülnek, —
 szívós, szilaj jobbágynépek
 örömeiket örökölnék!

Tapcss fújtatót zihálva, ordíts bele a viharba:
 százmillió akarat van egy dübörgő új szavadba, —
 nem vagy többé egymagadba!

MUNKA A TÖMEGGEL

Írta: Miho Marinko

»... Igazi népi demokratizmust vinni be a munkába, ez a legjobb módja annak, hogy aktivistáink kigyógyuljanak a «gyermekbetegségekből» és annak, hogy leleplezzük az ábruhába bujt ellenséget«.

A legkülönbözőbb vidékekről beérkező panaszok százaiból, személyes tapasztalatból és másokéból az a meggyőződés alakult ki bennem, hogy aktivistáink vezető és nyilvános társadalmi tevékenységükkel kapcsolatban szembetűnő hibákba esnek.

Ha figyelmen kívül hagyjuk azokat a tényleges nehézségeket, amelyekkel meg kell küzdenünk, ezeket a hibákat, illetve ezeknek okait aapszervezeteink aktivistái és vezetői személyes tapasztalatjanságának, vagy hibáinak róhatjuk fel. Aktivistáink gyengesége a tömegek között való munkában hibás munkamódszerekhez vezet és ez csak újabb akadályt jelent a még nagyobb sikerek eléréséhez vezető úton.

Népfelszabadító háborúnk, a szabadság gyönyörű eszméje, harcunk közvetlen és közvetett céljai, amelyek mind megfelelnek népünk céljainak és a népnek ezért is oly könnyen érthetőek, máris aapvetően hatottak és hatnak ma is a tömegekre, a dolgozóinkra, aktivistáinkra, de a régi szokások a régi nevelés, a régi társadalom visszamaradt gondolkodásmódja, ez a sok teher az új társadalomba, a népi demokráciába való átmenetkor nagy akadálya az igazi demokratikus együttműködésnek. Számolnunk kell azzal, hogy ez az a teher, amelyetől az emberek a legnehezebben szabadulnak meg, de az egészséges társadalom ezeket a nehézségeket is legyőzi. Csak az okokat és az okozatokat kell feltárni és módszeresen kell a hibák ellen küzdenünk.

»A történelmet emberek csinálják«, mondta Lenin. Az emberektől, a káderektől, az aktivistáktól függ egész jövőnk. A tudás, a tapasztalat természetesen egyik alapfeltétele a sikeres a kotó munkának: de jó munkamódszer és embertársainkhoz való viszonyunk szintén fontos szerepet játszanak. Minden feladat közül a legnehezebb az új ember kialakítása. Bár sokéves tapasztalattal rendelkezünk az emberek átnevelése terén fontos ezeket a tapasztalatokat